

Бувальщина
СОМ-МУТАНТ

Бувальщину, яку хочу розповісти, переказували неодноразово. Тому не виключено, шановні читачі, що ви вже її чули. Проте, вважаю, що це не стане предметом для суперечки, а лише підтвердить правдивість рибальської пригоди...

Через мальовниче село Рясники, що на Гошанщині, звивається змійкою повноводна річка Горинь. Із приходом весняного тепла багато завзятих рибалок приїжджають сюди спробувати свого рибальського щастя. Не став винятком і я. Одного травневого ранку, коли надворі ледь-ледь сіріло, я вже розмотував вудки на своєму улюбленому місці. Клювало того дня не так активно, як хотілося б, але через годину-другу в моєму садку плавало з десяток окунців, пічкурів і підлящиків. Однак мою ідилію незабаром перервали. На березі почулися голоси – це були сусіди. Подумавши, що спокійно порибалити не дадуть, вирішив збиратися додому. «Як успіхи?» – долинуло традиційне. «Та вже змотуюсь», – відповів неохоче. Помітивши, що я не налаштований на розмову, чоловік усміхнувся та підійшов ближче: «Знаєш, ми частенько відпочиваємо на Горині, це наше улюблене місце. Природа тут красива і дихається легко. Але найбільше нас притягує сюди спогад про першого сома, якого ми тут спіймали». Лукаві іскринки в очах співрозмовника переконали мене, що зараз почую розповідь про цікаву пригоду.

...Теплого літнього вечора ми з друзями вирішили поїхати на нічну риболовлю. Це був період найбільшого прогріву води, коли соми клюють найкраще. Подейкували, що сом полюбить невеличких молодих курчат, яких для запаху обсмажують на багатті. Тому прихопили з собою курча, обсмажили його і начепили на здоровенний гачок. Кому і куди закинути донку з приманкою, вирішували гуртом через тривалі дебати. Нарешті дійшли згоди, що краще – на середину річки, де глибше, а отже, і соми більші. Доручили цю важливу справу моєму кумові Василеві. Той, не довго думаючи, з силою жбурнув курча у воду. Де воно впало, ніхто не бачив, бо сонце давно сіло. Повісили дзвоник на донку та сіли вечеряти. Задушевна розмова тихо линула понад Горинню. Розповідали про найбільші рибні трофеї, які в процесі розмови поступово збільшувалися в розмірах. Коли в оповідках піймана риба підросла майже до акулячих розмірів, у повітрі почувся довгоочікуваний брязкіт дзвінка. Та ще й який! Дзвінок підкидало несамовито то вгору, то вниз. Волосінь була натягнута, як тятива лука, в думках промайнули спогади про сомів фантастичних розмірів. Сом! Ні, сомиче!!! Всі кинулися витягувати здобич. «Я закидав, я і витягуватиму!» – вигукнув кум. Проте самостійно справитися з уловом було не так легко. Кожен хотів допомогти якщо не безпосередньо, то хоча би порадою. «Тягни! – Трохи відпусти! – Та що ж ти робиш?!» – лунали голоси. «Підсак давай! Присвіти ліхтариком! Сам не витягни! Щось надто велике! Допомогайте!» – благав Василь. Справді, в руках відчувалася важкість улову. Гуртом підвели здобич до берега. Всі завмерли в очікуванні. Раптом із води вигулькнула голова звіра, хижі очі якого мерехтіли зеленкуватим сяйвом... У страшній пащі виблискували білі зуби у світлі ліхтаря. Від появи сома-мутанта усі просто заціпеніли... Збоку в пащеці виднівся гачок, а з рани стікала кров... Перевертень із довгими лапами вибрався на берег, струснув воду, обвів всіх страшним, жакливим поглядом, заскавчав і кинувся навтікача. Відбігши на безпечну відстань, «сом» зупинився і... загавкав! Від переляку, який спершу охопив, перейшли до сміху. Собака! Звичайний собака потрапив на гачок! Але як? Як міг цей пес схопити наживку? Пірнав він за нею чи що? Після недовгих роздумів дійшли висновку:

річка Горинь, хоч і глибока, але не широка, тому Василь просто не розрахував свої сили та перекинув принаду на протилежний берег, де її відшукав голодний пес і проковтнув! Найбільше кепкували з мого кума. До сьогодні ми допитуємося, коли ласуватимемо юшкою з «собаки-сома». Ось така пригода трапилася з нами, теплого літнього вечора, коли найкраще ловити сомів. Тому і тягне інколи сюди, щоб пригадати незабутній вечір. «Щоб послухати таку рибальську бувальщину, варто було трохи і затриматися», – подумав я. Згодом почув ще не одну цікаву історію про риболовлю... Далі буде...
Тарас ВЛАДИЧУК.